

Maria Tenhemelopneming 2026 – Renkum

Waarschijnlijk heeft u, heb jij een dierbare plek waar je graag bij Maria komt. Het kan in de Mariakapel zijn van je parochiekerk, in een bedevaartoord, of gewoon bij je thuis. Je weet je daar in het bijzonder bij haar, onze hemelse Moeder. Voor mij is dat vooral Lourdes, ook omdat daar mijn priesterroeping bevestigd en gegroeid is. En voor pastoor Pauw is dat zeker ook Banneux.

Er zijn op onze wereld ontelbare Mariakapellen en Mariakerken. De oudste in het Westen staat in Rome, de Santa Maria Maggiore, uit de 5de eeuw. Grote en kleine Mariakerken en kapellen, vaak al eeuwenoud, of het beeld dat er vereerd wordt, zoals dat van Onze Lieve Vrouw van Renkum. En er komen er nog steeds bij, waaronder Mariakapelletjes op katholieke begraafplaatsen.

Vorige maand was ik met pastoor Tuan op vakantie in Frankrijk. We bezochten o.a. het Maria-bedeваartoord Rocamadour in de Dordogne. Het is al vanaf de 12de eeuw een plaats waar pelgrims naartoe gaan om Maria te eren, vaak ook op weg naar Santiago de Compostella in Spanje. Er wordt in Rocamadour een zwart houten beeldje vereerd van Maria gezeten met op haar schoot het Christuskind. Als u het bij de Kringloop zou zien staan, zou u het mogelijk niet kopen, fraai is het niet, OLV van Renkum is vele malen mooier, maar toch trekken al eeuwenlang tallozen naar dit Maria-bedeваartoord dat zich tegen een rotswand bevindt, halverwege een kloof en een grote trap van 216 treden om uiteindelijk de Mariakapel te bereiken. En dan eenmaal binnen, in die kapel uitgehouwen in de rots, enkel verlicht door vele kaarsjes, ieder opgestoken met een eigen intentie.

Wat ik heel mooi vond: veel jonge mensen waren er, ook als vrijwilliger.

Toen we eenmaal in de hitte de kapel bereikt hadden, stonden er op het binnenplein jongeren als vrijwilliger met een Maria-blauw poloshirt aan die alle pelgrims en andere bezoekers een beker fris water aanreikten. En op hun rug in witte letters het woord: 'Esperance' ... 'Hoop'.

'Hoop', daarom toch worden in al die Mariakapellen wereldwijd kaarsjes aangestoken, kaarsjes of noevenkaarsen, in de hoop, de verwachting dat Maria het gebed zal horen. En dat dat vaak is gebeurd, daarvan getuigen dan weer al die marmeren tegels tegen de wand met woorden als 'reconnaissance', uit dankbaarheid voor een gebedsverhoring.

Dat is een feit, maar laten we eerlijk zijn, niet alle gebeden worden verhoord, of op de wijze die we zelf graag zouden zien. De een wordt wel verhoord, bijvoorbeeld om een kindje te mogen krijgen, de ander ontvangt het pijnlijk genoeg niet.

De een wordt beter, dat andere niet.

En waarom de één wel en de ander niet, we weten het niet.

Dan moeten we het aan de Heer overlaten en toch blijven neerleggen bij Maria, zoals zij ook zelf al haar lief en leed bij God bracht.

Dat wij kaarsjes branden bij Maria, dat we ons tot haar in gebed richten, dat vloeit voort uit het geloof dat zij nu bij God is, dat zij deelt in de vreugde van de verrijzenis van haar Zoon en onze Heer Jezus, ja, dat zij ten hemel is opgenomen.

Dat Maria ten hemel is opgenomen, de Bijbel vermeldt het niet.

Dat zij in de loop van de geschiedenis vanuit de hemel verschenen is in o.a. Lourdes, Banneux en Fatima, getuigt van de geloofswaarheid dat zij bij God is, maar nogmaals, de Heilige Schrift spreekt er niet over, anders hadden we het wel gelezen, gehoord.

En toch, het vloeit terdege voort uit de Heilige Schrift, Gods Woord.
Jezus zelf belooft toch immers dat Hij van ons zal heengaan
om een plaats voor ons te bereiden,
dat Hij zal terugkeren om ons op te nemen bij Hem in het huis van de Vader.
En wie zal dan toch als eerste en voornaamste in Zijn verrijzenis en verheerlijking
bij de Vader mogen delen?! Zij toch die God zelf had uitgekozen om in haar
mens te worden, zij die zelf toch in haar Magnificat zingt:
dat alle geslachten haar daarom zalig zullen prijzen.

Ja, en Paulus in de tweede lezing verkondigt ons vandaag de hoopvolle
boodschap: *“Christus is opgewekt als eersteling van hen die ontslapen zijn ...
Allen zullen in Christus herleven.”*

Maria die Christus als eerste van ons heeft ontvangen, die niet alleen zijn moeder
is maar ook zijn eerste leerling, zij zal toch als eerste in Christus herleven?!

En de eerste lezing spreekt ons over die vrouw, dat teken aan de hemel.
Die vrouw, haar naam wordt niet genoemd. Johannes bedoelt met die vrouw
de Kerk ofwel die jonge christengemeenschap die in het Romeinse rijk werd bedreigd.
Die draak met die koppen staat symbool voor de macht van de Romeinse keizer
die de Kerk wil vernietigen, verslinden. Maar, dat zal nooit gebeuren.
Christus is bij God, de vrouw is in de woestijn, maar veilig. God zal niet toelaten
dat de Kerk vernietigd wordt, door welke machten en krachten dan ook.

Die vrouw, dat teken aan de hemel, we mogen er Maria in herkennen,
want zij is de eerste van de Kerk, de eerste van ons als vrienden van de Heer.
En christenen hebben altijd geloofd dat zij ten hemel is opgenomen na haar
aardse leven. Ja, zij is ontslapen, gestorven, maar door de Heer ten leven gewekt
uit de dood, het bederf van het graf heeft haar lichaam niet aangetast.

Dit geloof is voor ons hoop, 'Esperance' zoals die jongeren in Rocamadour getuigen met hun blauwe poloshirt. Esperance, hoop, hoop dat God ons niet in de dood zal laten, dat ook wij eens – met Maria – mogen delen in de vreugde van onze Heer.

Ons leven zal eens voltooiing kennen, omdat de liefde niet sterft, de liefde die God is. En die liefde van God, van onze Heer Jezus, die straalt ons al tegemoet door de ogen en de glimlach van Maria. Zij zegt ons – in welke kapel of kerk we ook van haar zijn, of wanneer we ons in gebed of zang tot haar richten, thuis of waar ook.

Maria is altijd bij ons, zij is altijd met haar hart en liefde bij ons, vanuit de hemelse vreugde. Zij wil onze hoop versterken dat we zijn in Gods hand.

Daarvan getuigt toch zeker ook haar lofzang, haar Magnificat.

Als geen ander weet zij van het lijden, in de ziel, in de geest, in het lichaam, ze heeft het allemaal meegemaakt, doorstaan. Daarom ook begrijpt zij ons als wij bij haar komen, met ons lijden, met onze worstelingen, maar ook als we bij haar komen met onze vreugden, onze dankbaarheid, want ook dat kent zij als geen ander.

Broeders en zusters,

Maria Tenhemelopneming is een groot feest van onze hoop, de hoop eens met haar te mogen delen in de eeuwige vreugde van onze Heer Jezus.

Dat u, dat jij, dat wij die vreugde, al is het maar een vonk, mogen voelen in ons hart vandaag en alle dagen van ons leven, tot eens ook ons aardse leven bekroond zal worden met de eeuwige vreugde, die Maria al gegeven is.

En dat wij – zoals zij – een vonk, een straal van hoop en vreugde zijn voor anderen.
Amen.